

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๑๖ ฉบับ จัดเก็บแบบสอบถามคืนมาได้จำนวน ๓๑๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยนำเสนอ ๔ ตอน คือ

๔.๑ ลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นการพรรณนาให้เห็นลักษณะทั่วไปของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นที่เรียน โดยแสดงเป็นค่าความถี่ และร้อยละ

๔.๒ วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เป็นการอธิบายโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างในความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

๔.๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เป็นการดำเนินการทดสอบสมมติฐาน และอธิบายโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๔ วิเคราะห์แนวทางส่งเสริมและพัฒนาการจัดกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี เป็นข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ และอธิบายโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๔.๑ ลักษณะทั่วไปของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังส่วนบุคคลมาทำการวิเคราะห์ เพื่อสรุปลักษณะทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง เป็นการจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นที่เรียน ผลการวิเคราะห์ดังแสดงรายละเอียดตามตาราง และภาพ

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๑๓๕	๔๔.๐๐
หญิง	๑๗๑	๕๖.๐๐
รวม	๓๐๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ นักเรียนส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง จำนวน ๑๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๐ และนักศึกษาชาย จำนวน ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐๐

ตารางที่ ๔.๒ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑๐ - ๑๒ ปี	๑๓	๔.๑๐
๑๓ - ๑๕ ปี	๒๕๘	๘๑.๖๐
๑๖ - ๑๘ ปี	๔๕	๑๔.๒๐
๑๙ - ๒๐ ปี	๐	๐.๐๐
รวม	๓๑๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ นักเรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๕ ปี คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๖๐ รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๐ และกลุ่มอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ อายุระหว่าง ๑๐ - ๑๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ จำนวน และค่าร้อยละ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๕๕	๑๗.๔๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๘๑	๒๕.๖๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๑๖	๓๖.๗๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔	๖๑	๑๙.๓๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕	๓	๐.๙๐
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖	๐	๐.๐๐
รวม	๓๑๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ นักเรียนส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๐ รองลงมาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๐ รองลงมาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๐ รองลงมาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๐ และนักเรียนที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ ตามลำดับ

๔.๒ วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จะวิเคราะห์ทั้งในภาพรวมของความคิดเห็น และในรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรม ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านความมีภูมิคุ้มกัน ด้านการวัดและประเมินผล โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ ๔.๔ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตามด้านการวางแผนการจัดกิจกรรม (ต่อ)

ด้านการวางแผนการจัด กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
๓. นักเรียนค้นคว้าหา ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ พอเพียง ทั้งในและนอก สถานที่	๕๑ (๑๖.๑๐)	๑๐๔ (๓๒.๕๐)	๕๔ (๒๕.๓๐)	๒๖ (๘.๒๐)	๔๑ (๑๓.๐๐)	๓.๓๑ ปานกลาง
๔. นักเรียนได้ประชุมกลุ่ม วางแผนการจัด นิทรรศการเศรษฐกิจ พอเพียง	๔๕ (๑๔.๒๐)	๓๕ (๒๕.๐๐)	๓๖ (๒๔.๑๐)	๖๑ (๑๕.๓๐)	๕๕ (๑๗.๔๐)	๒.๕๕ ปานกลาง
๕. นักเรียนสรุปการจัด กิจกรรมเศรษฐกิจ พอเพียง	๓๑ (๕.๘๐)	๓๔ (๒๓.๔๐)	๕๕ (๓๑.๓๐)	๕๐ (๑๕.๘๐)	๖๒ (๑๕.๖๐)	๒.๘๘ ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านการวางแผนการจัดกิจกรรมในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนได้รับทราบแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จากครูแจ้งให้ทราบ ($\bar{X} = ๓.๔๕$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนได้รับมอบหมายจากครูในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = ๓.๓๑$) นักเรียนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งในและนอกสถานที่ ($\bar{X} = ๓.๓๑$) นักเรียนได้ประชุมกลุ่มวางแผนการจัดนิทรรศการเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = ๒.๕๕$) และระดับต่ำสุด คือ นักเรียนสรุปการจัดกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X} = ๒.๘๘$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านการวางแผนการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๑๕$)

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความพอประมาณ ($\bar{X} = ๓.๘๐$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินชีวิตตามความพอประมาณ ($\bar{X} = ๓.๗๑$) นักเรียนเห็นประโยชน์ และตระหนักในสำคัญของการดำเนินชีวิตตามหลักความพอประมาณ ($\bar{X} = ๓.๖๓$) นักเรียนใช้หลักความพอประมาณเพื่อการพัฒนาตนเอง พัฒนา กลุ่ม / โรงเรียน / และสังคมโดยรวม ($\bar{X} = ๓.๔๙$) และระดับต่ำสุด คือ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความพอประมาณ และความเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจพอทั่วไป ($\bar{X} = ๓.๔๖$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$)

ตารางที่ ๔.๖ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
๑. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงอย่างมีเหตุผล	๘๕ (๒๖.๕๐)	๑๒๑ (๓๘.๓๐)	๙๔ (๒๙.๓๐)	๑๐ (๓.๒๐)	๖ (๑.๕๐)	๓.๘๕ มาก
๒. นักเรียนปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของความถูกต้อง	๓๑ (๒๒.๕๐)	๑๒๕ (๓๙.๖๐)	๑๐๘ (๓๔.๒๐)	๘ (๒.๕๐)	๔ (๑.๓๐)	๓.๗๙ มาก
๓. นักเรียนมีความรู้ และรอบคอบในการ คิด พุจฉำ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	๖๑ (๑๙.๓๐)	๑๒๖ (๓๙.๕๐)	๑๐๘ (๓๔.๒๐)	๑๘ (๕.๓๐)	๓ (๐.๕๐)	๓.๗๑ มาก

ตารางที่ ๔.๖ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล (ต่อ)

ด้านความมีเหตุผล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
๔. นักเรียนมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต	๖๓ (๑๕.๕๐)	๑๒๐ (๓๘.๐๐)	๕๕ (๓๑.๓๐)	๒๕ (๗.๕๐)	๕ (๒.๘๐)	๓.๖๔ มาก
๕. นักเรียนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนั้น ๆ อย่างรอบคอบ โดยมีเหตุผล	๕๓ (๑๖.๘๐)	๑๓๓ (๔๓.๔๐)	๕๔ (๒๕.๗๐)	๑๘ (๕.๗๐)	๑๔ (๔.๔๐)	๓.๖๒ มาก
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนในด้านความมีเหตุผล = ๓.๗๒ (ระดับมาก)						

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผลในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงอย่างมีเหตุผล ($\bar{X}$ = ๓.๘๕) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของความถูกต้อง ($\bar{X}$ = ๓.๗๕) นักเรียนมีความรู้ และรอบคอบในการ คิด พูดย ทำ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X}$ = ๓.๗๑) นักเรียนมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ($\bar{X}$ = ๓.๖๔) และระดับต่ำสุด คือ นักเรียนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนั้น ๆ อย่างรอบคอบ โดยมีเหตุผล ($\bar{X}$ = ๓.๖๒) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = ๓.๗๒)

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีภูมิคุ้มกันในการเตรียมความพร้อมจากการดำเนินชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = ๓.๖๕$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในสภาพแวดล้อมท้องถิ่น หรือ ห้องเรียนในโรงเรียน ($\bar{X} = ๓.๖๓$) นักเรียนมีการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเองให้พอเพียงที่จะสามารถพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในโรงเรียนได้ ($\bar{X} = ๓.๕๘$) นักเรียนมีการเตรียมความพร้อมในด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = ๓.๕๑$) และนักเรียนมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และระดับต่ำสุด คือ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ($\bar{X} = ๓.๔๕$) เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีภูมิคุ้มกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$)

ตารางที่ ๔.๘ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
๑. นักเรียนมีการวัดและ ประเมินผลที่ หลากหลาย และ สอดคล้องกับการจัด กิจกรรม	๕๖ (๑๗.๗๐)	๕๕ (๓๐.๑๐)	๕๖ (๓๐.๔๐)	๔๖ (๑๔.๖๐)	๒๓ (๗.๓๐)	๓.๓๖ ปานกลาง
๒. นักเรียนมีการวัดผล และประเมินผล และ นำผลมาใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้อยู่ อย่างพอเพียง	๕๘ (๑๘.๔๐)	๑๐๕ (๓๔.๕๐)	๑๐๘ (๓๔.๒๐)	๒๓ (๘.๕๐)	๑๔ (๔.๔๐)	๓.๕๔ มาก

ตารางที่ ๔.๘ จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่าง จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
๓. นักเรียนมีการวัดและ						
ประเมินผล การจัด	๓๐	๕๐	๓๕	๕๖	๒๑	๓.๔๒
กิจกรรมนอกสถานที่	(๒๒.๒๐)	(๒๘.๕๐)	(๒๕.๐๐)	(๑๗.๗๐)	(๖.๖๐)	ปานกลาง
๔. นักเรียนมีการวิเคราะห์						
และการประเมินผล ใน	๖๘	๕๔	๕๘	๔๑	๑๕	๓.๕๐
การจัดกิจกรรม	(๒๑.๕๐)	(๒๕.๗๐)	(๓๑.๐๐)	(๑๓.๐๐)	(๔.๗๐)	มาก
๕. นักเรียนมีการวัดและ						
ประเมินผลทุกครั้ง ใน	๕๗	๘๓	๕๔	๕๓	๒๕	๓.๒๗
การจัดกิจกรรม	(๑๘.๐๐)	(๒๖.๓๐)	(๒๕.๗๐)	(๑๖.๘๐)	(๕.๒๐)	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการวัดและประเมินผล = ๓.๔๒ (ระดับปานกลาง)						

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง ในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีการวัดผลและประเมินผล และนำผลมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้อยู่อย่างพอเพียง ($\bar{X} = ๓.๕๔$) และข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมากและปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ นักเรียนมีการวิเคราะห์และการประเมินผลในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = ๓.๕๐$) นักเรียนมีการวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ ($\bar{X} = ๓.๔๒$) นักเรียนมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = ๓.๓๖$) และระดับต่ำสุด คือ นักเรียนมีการวัดและประเมินผลทุกครั้ง ในการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = ๓.๒๗$) เมื่อพิจารณา ในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๒$)

๔.๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี จะวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ นักเรียนเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๕ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๕ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t	P	ผลการ วิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการจัด							
กิจกรรม	๓.๒๔	๐.๕๕๐	๓.๑๕	๐.๕๑๔	๐.๘๔๕	๐.๓๕๖	ไม่แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๓.๕๓	๐.๖๓๕	๓.๖๕	๐.๖๕๒	-๒.๐๑๖	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๓.๖๕	๐.๖๑๗	๓.๖๕	๐.๖๑๕	-๐.๗๔๑	๐.๔๕๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๓.๕๑	๐.๖๑๕	๓.๖๔	๐.๖๕๖	-๑.๗๒๕	๐.๐๘๖	ไม่แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ							
ประเมินผล	๓.๔๓	๐.๘๓๓	๓.๔๑	๐.๘๒๖	๐.๒๖๘	๐.๗๘๕	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๔๘	๐.๖๒๕	๓.๕๓	๐.๖๑๔	-๐.๖๖๖	๐.๕๐๖	ไม่แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักเรียนเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความพอประมาณที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๒ นักเรียนอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงที่แตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๐ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	อายุ ๑๐ – ๑๒ ปี		อายุ ๑๓ – ๑๕ ปี		F	P	ผลการ วิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการ							
จัดกิจกรรม	๓.๖๒	๐.๕๓๒	๓.๑๓	๐.๕๓๐	๑.๔๘๖	๐.๒๒๘	ไม่แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๓.๖๐	๐.๓๓๕	๓.๖๔	๐.๓๒๑	๐.๕๘๑	๐.๕๖๐	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๓.๖๘	๐.๔๘๓	๓.๓๓	๐.๖๕๐	๐.๐๓๘	๐.๕๒๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๓.๔๕	๐.๖๘๖	๓.๖๐	๐.๖๕๓	๐.๘๒๒	๐.๔๔๑	ไม่แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ							
ประเมินผล	๓.๓๕	๐.๕๓๒	๓.๔๓	๐.๘๒๓	๒.๔๔๓	๐.๐๘๕	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๕๕	๐.๔๓๕	๓.๕๒	๐.๖๔๔	๐.๕๖๑	๐.๕๓๑	ไม่แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๐ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามอายุ (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	อายุ ๑๖ – ๑๘ ปี		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการจัด					
กิจกรรม	๓.๒๓	๐.๓๔๓	๑.๔๘๖	๐.๒๒๘	ไม่แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๓.๕๑	๐.๖๓๕	๐.๕๘๑	๐.๕๖๐	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๓.๓๐	๐.๔๔๘	๐.๐๓๘	๐.๘๒๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๓.๔๓	๐.๖๑๑	๐.๘๒๒	๐.๔๔๑	ไม่แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ					
ประเมินผล	๓.๑๓	๐.๓๓๘	๒.๔๔๓	๐.๐๘๕	ไม่แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๔๒	๐.๔๕๔	๐.๕๖๑	๐.๕๓๑	ไม่แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

สมมติฐานที่ ๓ นักเรียนระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๔.๑๑ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริม
เศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	มัธยมศึกษาปีที่ ๑		มัธยมศึกษาปีที่ ๒		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการ							
จัดกิจกรรม	๓.๖๖	๐.๖๕๘	๒.๘๒	๑.๑๐๕	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*	แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๓.๕๒	๐.๖๕๓	๓.๓๖	๐.๗๗๕	๐.๓๕๗	๐.๒๑๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๓.๕๔	๐.๕๕๐	๓.๕๐	๐.๗๐๘	๐.๖๕๑	๐.๕๑๘	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๓.๕๒	๐.๖๕๔	๓.๓๔	๐.๖๕๘	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*	แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ							
ประเมินผล	๓.๘๔	๐.๗๐๔	๓.๑๑	๐.๕๐๘	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๘๖	๐.๕๐๑	๓.๒๓	๐.๗๑๕	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*	แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริม
เศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	มัธยมศึกษาปีที่ ๓		มัธยมศึกษาปีที่ ๔		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการ							
จัดกิจกรรม	๓.๒๔	๐.๘๖๘	๓.๑๗	๐.๗๕๓	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*	แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๓.๗๔	๐.๖๔๐	๓.๔๑	๐.๖๖๕	๐.๓๕๗	๐.๒๑๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๓.๗๕	๐.๖๑๔	๓.๖๘	๐.๔๐๕	๐.๖๕๑	๐.๕๑๘	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๓.๖๖	๐.๖๗๕	๓.๔๑	๐.๕๕๕	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*	แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ							
ประเมินผล	๓.๕๗	๐.๗๖๗	๓.๑๗	๐.๗๐๐	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๖๐	๐.๕๗๕	๓.๓๗	๐.๔๔๕	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*	แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อปัจจัยที่มีผลต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามระดับชั้นที่เรียน (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการ จัดกิจกรรมส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียง	มัธยมศึกษาปีที่ ๕		F	P	ผลการวิเคราะห์
	$\bar{X}$	S. D.			
ด้านการวางแผนการจัด					
กิจกรรม	๓.๓๓	๐.๒๓๑	๐.๔๒๑	๐.๐๐๐*	แตกต่าง
ด้านความพอประมาณ	๔.๒๐	๐.๕๒๕	๐.๓๕๓	๐.๒๑๕	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีเหตุผล	๔.๒๓	๐.๑๑๕	๐.๖๕๑	๐.๕๑๘	ไม่แตกต่าง
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน	๔.๐๐	๐.๕๒๕	๐.๑๕๖	๐.๐๐๔*	แตกต่าง
ด้านการวัดผลและ					
ประเมินผล	๓.๔๐	๑.๑๑๔	๐.๖๕๐	๐.๐๔๕*	แตกต่าง
ภาพรวม	๓.๘๔	๐.๔๒๑	๐.๕๘๕	๐.๐๐๘*	แตกต่าง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า นักเรียนที่เรียนชั้นเรียนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านด้านการวางแผนการจัดกิจกรรม ด้านความมีภูมิคุ้มกัน และด้านการวัดผลและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในด้านอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๔ วิเคราะห์แนวทางส่งเสริม และพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนไทรน้อย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

ต่อไปนี้เป็น การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถาม (Contents Analysis) ที่เป็นคำถามปลายเปิดในข้อความที่เกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
แนวทางส่งเสริม พัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางส่งเสริม และพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง	N = ๓๑๖	
	ค่าความถี่	ร้อยละ
ด้านการวางแผนการจัดกิจกรรม		
๑. ครูผู้สอนควรมีการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมเป็นรายปี หรือเป็นรายภาคการศึกษา	๒๔	๗.๖๐
๒. การวางแผนจัดกิจกรรมจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีความเหมาะสม	๒๐	๖.๓๓
๓. การวางแผนจัดกิจกรรม ควรจัดให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละชั้นเรียน	๓๑	๙.๘๑
๔. ควรจะบรรจุแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในแผนการเรียนการสอนของหลักสูตรสถานศึกษา	๒๕	๗.๙๑
ด้านความพอประมาณ		
๕. กิจกรรมที่จัดจะต้องสอดคล้องหลักความพอประมาณลงไปด้วย	๒๗	๘.๕๔
๖. โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	๒๑	๖.๖๕
๗. ควรจัดกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ไม่ฟุ้งเฟ้อ รู้จักใช้จ่ายเงิน หรือแม้แต่ใช้สิ่งของต่าง ๆ อย่างด้วยความประหยัด พอประมาณ	๒๐	๖.๓๓
๘. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นต้องสอนให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้จ่าย หรือการใช้ชีวิตที่เบียดเบียนผู้อื่น และตนเอง	๒๖	๘.๒๓
ด้านความมีภูมิคุ้มกัน		
๙. โรงเรียนควรสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียนด้วยกิจกรรมที่มีประโยชน์ และมีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก	๓๒	๑๐.๑๓
๑๐. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อให้นักเรียนเข้าไปร่วมกิจกรรม เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริง	๓๐	๙.๔๙
๑๑. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วม และได้ใช้ความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทางโรงเรียน	๒๗	๘.๕๔

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
แนวทางส่งเสริม พัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง (ต่อ)

แนวทางส่งเสริม และพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง	N = ๓๑๖	
	ค่าความถี่	ร้อยละ
ด้านการวัดและประเมินผล		
๑๒. ในการวัดและประเมินผลจะต้องแจ้งผลให้ผู้เรียนได้ทราบทันที เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาจุดบกพร่องได้ทันที	๑๕	๖.๐๑
๑๓. ในการวัดผลและประเมินผลควรใช้วิธีการตรวจผลงาน	๑๔	๔.๔๓
รวม	๓๑๖	๑๐๐.๐๐